

ROMÂNIA

TRIBUNALUL HUNEDOARA

Deva, Bd. 1 Decembrie 1918 nr.35, CP 330005, Județul Hunedoara
Tel:0254 211574/ fax:0254 216333 / e-mail: tribunalul.hunedoara@just.ro

operator de date cu caracter personal nr. 3073
prezentul document conține date cu caracter personal aflate sub incidența Legii nr. 677/2001

SECȚIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

SENTINȚA CIVILĂ NR.2639/LM/2014

DOSAR NR.2596/97/2014

ȘEDIȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 30 OCTOMBRIE 2014

PREȘEDINTE: - Mugescu Viorica Adriana - judecător
- Rista Nicoleta Eugenia - asistent judiciar
- Florea Ionela - asistent judiciar
- Hanciu Liliana - grefier

Pe rol fiind judecarea acțiunii civile formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA în numele membrului de sindicat reclamantul VELEA NICHITA împotriva pârâtului ȘCOALA GIMNAZIALĂ „SFÂNTA VARVARA” Aninoasa, având ca obiect litigiu de muncă – drepturi salariale.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta reclamantului consilier juridic Radu Cristiana, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Reprezentanta reclamantului – consilier juridic Radu Cristiana arată că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de propus și solicită judecarea cauzei.

Instanța, declară cercetarea procesului încheiată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantului – consilier juridic Radu Cristiana solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată și precizată, fără cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în conflict individual de muncă formulată, înregistrată la această instanță în data de 08.05.2014 sub nr.2596/97/2014, Sindicatul Învățământ Preuniversitar jud.Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat, reclamanta Velea Nechita, a chemat în judecată pe pârâta Școala Gimnaziala SFANTA VARVARA Aninoasa solicitând obligarea acesteia la calculul și plata sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008 și a Legii - cadru nr.284/2010 și a Legii nr. 285/2010, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pentru perioada 1 ianuarie – 12 mai 2011, actualizate în funcție de coeficientul de inflație la data efectivă a plății.

În fapt, s-a arătat că până la data de 31 decembrie 2009, salarizarea personalului din învățământ - didactic de predare și pregătire/instruire practică și didactic auxiliar și nedidactic - a fost reglementată printr-o serie de acte normative (legi și ordonanțe ale Guvernului) și că, în egală măsură, aceștia au beneficiat de drepturi câștigate prin sentințe judecătorești definitive și irevocabile.

Drepturile membrilor de sindicat – personal didactic, câștigate în instanță până la data de 31.12.2010, în temeiul Legii nr.221/2008 și a Legii-cadru nr.330/2009, nu au fost acordate începând

cu data de 01 ianuarie 2011, dată la care a intrat în vigoare Legea nr.284/2010 și Legea nr.285/2010.

Apreciază că neplata acestor drepturi ulterior datei de 01.01.2011 este nelegală, invocând ca temei legal al celor susținute, disp. art.3 și 7, al.2 din Legea nr.284/2010, precum și disp. art.1, al.1 și 5, art.7 al.2 din Legea nr.285/2010.

În acest sens, se arată în continuare, instanțele de judecată au constatat, inclusiv în ceea ce o privește pe reclamantă, că personalul din domeniul învățământului preuniversitar trebuia să beneficieze, pentru perioada 01 octombrie 2010 - 31 decembrie 2010, de dispozițiile Legii nr. 221/2008 și a Legii-cadru nr.330/2009. Prin acest din urmă act normativ, precum și prin OUG nr.1/2010 s-a statuat că în luna ianuarie 2010, salariile nu pot fi diminuate față de luna decembrie 2009. Același sistem de calcul trebuia aplicat și pentru perioada ianuarie – mai 2011. Este irelevant faptul că reclamanta nu a beneficiat încă de plata efectivă a diferențelor salariale, dispusă prin sentințe, din perspectiva Legii nr. 284/2010 și a Legii nr.285/2010, având importanță doar nivelul salariului la care aceasta era îndreptățită, asupra căruia instanțele de judecată au hotărât irevocabil.

Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.11/08.10.2012, a statuat că la data de 01.01.2010, reîncadrarea personalului didactic trebuia făcută conform coeficienților și salariului avut în plată în luna decembrie 2009, stabilite în conformitate cu Legea nr.221/2008, în acest sens dispunând și instanțele de judecată.

Cu toate acestea, salariile personalului didactic și didactic auxiliar nu au fost calculate în anul 2011 la nivelul stabilit prin hotărâre judecătorească, inclusiv până la data de 31 decembrie 2010. Drept consecință, ulterior datei de 1 ianuarie 2011, această salariată a fost privată de un drept reglementat printr-un act normativ declarat constituțional (Legea nr. 221/2008) și consfințit și printr-o hotărâre judecătorească, ceea ce echivalează cu încălcarea dispozițiilor exprese ale art.7 al.2 din Legea nr.284/2010 și ale art.1 al.1 din Legea nr.285/2010.

Cum aceasta nu a beneficiat de plata efectivă a salariului conform Legii nr. 221/2008, astfel cum a dispus instanța de judecată, ar fi trebuit să primească, în anul 2011, cel puțin sumele compensatorii corespunzătoare diferențelor dintre salariul plătit și cel rezultat din punerea în executare a sentinței date în aplicarea Legii nr.221/2008, astfel cum rezultă expres din dispozițiile art.1 alin.(1) din Legea nr.285/2010.

S-a mai invocat practica în materie a instanțelor de judecată, Decizia nr.877/2011 a Curții Constituționale, dispozițiile art.20 alin.(1) din Constituția României și cele ale art.1 al Protocolului nr.1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, care consacră dreptul persoanei fizice la respectarea bunurilor sale, învederându-se că instanțele de judecată au reținut deja faptul că în practica C.E.D.O. s-a statuat că noțiunea de „bunuri”, în sensul art.1 din Protocolul nr.1 la Convenție, cuprinde atât „bunuri actuale”, cât și valori patrimoniale, inclusiv, în anumite situații bine stabilite, creanțe al căror titular demonstrează că acestea au o bază eficientă în dreptul intern și în virtutea cărora reclamantul poate pretinde cel puțin „o speranță legitimă” în exercitarea efectivă a dreptului său, situație în care reclamanta, beneficiară a unor sentințe judecătorești care consfințesc creșterilor salariale dispuse prin Legea nr.221/2008 și a prevederilor art.7 al.2 din Legea nr.284/2010 și art.1 alin.(1) din Legea nr.285/2010, pot pretinde cel puțin o speranță legitimă cu privire la realizarea drepturilor lor referitoare la salarizarea în anul 2011.

În drept, au fost invocate dispozițiile art.194 Cod procedură civilă, ale art.268 alin.(1) lit.c) din Codul Muncii, ale art.28 și art.208 - 211 din Legea dialogului social nr. 62/2011, ale Legilor nr. 284/2010 și 285/2010 precum și ale art.1 alin.(5) și art.20 alin.(1) din Constituția României.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru, conform disp.art.270 Codul Muncii.

Pârâta, legal citată, cu mențiunea să depună întâmpinare, nu s-a conformat dispozițiilor instanței.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Raportat la dispozițiile art.248 Cod procedură civilă, instanța se va pronunța cu precădere asupra *excepției prescripției parțiale a dreptului la acțiune* pentru perioada 01.01 - 31.03.2011, invocată din oficiu.

În speță, având în vedere disp. art. 1 și 3 din Decretul nr.167/1958, care prevăd că dreptul la acțiune, având un obiect patrimonial, se stinge prin prescripție în termen de 3 ani, precum și cele ale art. 268, al. 1 lit.c Codul muncii, potrivit cărora cererile în vederea soluționării unui conflict de

muncă pot fi formulate în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat, văzând și disp. Deciziei nr.1, pronunțată de ÎCCJ în soluționarea recursului în interesul legii ce a constituit obiectul Dosarului nr. 20/2013, se constată că acțiunea de față, raportat la data înregistrării – 08.05.2014, cu luarea în considerare a mențiunilor din adeverința nr.636/20.05.2014 (f.13), care atestă că, în cadrul unității școlare pârâte, plata drepturilor salariale are loc în data de 10 a lunii pentru luna precedentă, este prescrisă pentru intervalul 01.01-31.03.2011.

Pe fond, din cuprinsul adeverinței depuse la dosar reiese că reclamanta a fost angajată a unității școlare pârâte în intervalul 01.09.2010 – 31.08.2011, deținând funcția de profesor.

Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr.3/2011, soluționând recursul în interesul legii dedus judecării, cu privire la drepturile personalului din învățământ aferente perioadei **01 octombrie 2008 – 31 decembrie 2009**, a statuat că drept *“efect al deciziilor Curții Constituționale prin care au fost declarate neconstituționale ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 136/2008, nr. 151/2008 și nr. 1/2009, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale cuvenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009.”*

Referitor la drepturile salariale cuvenite aceleiași categorii profesionale pentru intervalul **01.01.2010 – 31.12.2010**, prin Decizia nr.11/2012, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că *„în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.5 alin.(6) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.1/2010..., personalul didactic din învățământ aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 are dreptul, începând cu data de 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009, stabilit în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008”*.

În aceeași ordine de idei, Curtea Constituțională prin Decizia nr. 877/2011, respingând ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a disp.5 alin.6 din OUG nr.1/2010, a reținut, cu referire la Decizia nr.3 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, că *„reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficienții și salariul avut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în conformitate cu Legea nr.221/2008, și nu cu Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.41/2009”*.

Concluzionând, prevederile legale cuprinse în art.1 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.15/2008, așa cum a fost aprobată prin Legea nr.221/2008, își produc pe deplin efectele, fără a fi avute în vedere modificările legislative operate prin ordonanțele de urgență afectate de vicii de neconstituționalitate.

În Monitorul Oficial Nr. 877 din 28 decembrie 2010 a fost publicată Legea-cadru nr. 284 din 28 decembrie 2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, act normativ care a intrat în vigoare, conform art. 46, la data de 01.01.2011.

Începând cu data de 30.12.2010 a intrat în vigoare Legea nr.285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice .

Potrivit art. 7 alin 2 din Legea nr. 284/2010, valoarea salariilor de bază, soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare utilizată la reîncadrarea pe funcții a personalului în anul 2011 se stabilește prin legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

Ca urmare, la 1 ianuarie 2011 a intrat în vigoare Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, care, la art. 1 alin. (3), enunță modalitatea de calcul a drepturilor salariale. Astfel, *„cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.” Prin urmare, reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2011 se realizează luând în calcul salariul de bază la care ar fi fost îndreptățit acesta la data de 31 decembrie 2010.*

În continuare, potrivit disp. art.1 al.5 din actul normativ evocat, „în salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege”.

În acest context, este evident că salariul de bază pentru anul 2011 trebuia calculat pornind de la preluarea celui care corespundea funcției deținute potrivit grilei de salarizare valabile în luna decembrie 2010 și care trebuia plătit personalului didactic din învățământ, în raport cu valoarea de 400 lei a coeficientului de multiplicare 1,000, în condiții similare cu cele stabilite prin Legea nr.330/2009 și OUG nr.1/2010.

Din 13 mai 2011, salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, a intrat sub incidența unui nou act normativ, Legea nr.63 din 10 mai 2011, care introduce alte criterii de stabilire a cuantumului drepturilor bănești cuvenite acestei categorii profesionale, distincte de cele ale Legii nr.284/2010.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, ale Înaltei Curți de Casație și Justiție dar și dispozițiile hotărârilor judecătorești prin care a fost obligat pârâtul să îi calculeze și să îi acorde reclamantei drepturile salariale pe perioadele 01.10.2008 – 31.12.2009 și 01.01.2010-31.12.2010, cu includerea majorărilor prevăzute de Legea nr.221/2008, precum și disp. art.1 al. (5) din Legea nr. 285/2010, luând în considerare și disp. art. 330⁷ Cod proc.civilă, în vigoare la data pronunțării deciziilor anterior amintite, reluate de disp. art. 517 al.4 ale noului Cod de proc.civilă, potrivit cărora dezlegarea dată problemelor de drept judecate de Î.C.C.J. este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial, acțiunea în conflict individual de muncă, astfel cum a fost formulată, va fi admisă în parte, ca întemeiată, urmând a fi respinsă ca prescrisă în privința perioadei 01.01 - 31.03.2011.

Ca urmare, va fi obligat pârâtul la calculul și plata sumelor compensatorii corespunzătoare drepturilor salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008, a Legii - cadru nr.284/2010 și a Legii nr. 285/2010, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pentru perioada 1 aprilie – 12 mai 2011. Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art.166 alin.4 Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Admite excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune, invocată de instanță din oficiu pentru perioada 01.01.2011 – 31.03.2011.

Admite în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată și precizată de către Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, cu sediul în mun.Deva, str.Gh.Barițiu nr.2, Corp B – mansardă, jud.Hunedoara, înregistrat ca persoană juridică în Registrul Persoanelor Juridice la Judecătoria Deva, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001, deschis la BCR Deva în numele și pentru membra de sindicat reclamanta VELEA NICHITA, împotriva pârâtei Școala Gimnazială SFÂNTA VARVARA, cu sediul în Aninoasa, str.Școlii nr.1, jud.Hunedoara, și în consecință:

Obligă pe pârâtă la calculul și plata către reclamantă a diferențelor de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferența dintre salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii nr.221/2008, a Legii cadru nr.284/2010 și a Legii nr.285/2010, pentru perioada 01 aprilie 2011 – 12 mai 2011, actualizate cu indici de inflație la data plății efective.

Respinge în rest acțiunea.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara

Pronunțată în ședință publică, azi, 30 octombrie 2014.

PREȘEDINTE,
Mugescu Viorica Adriana

ASISTENȚI JUDICIARI,
Rista Nicoleta Eugenia Florea Ionela

GREFIER,
Hanciu Liliana

Asist.jud.FI/Gref.CA – 4ex.
15.XII.2014

